Nedjelja, 18.03.2012.g.

Danas sam opet slušao O SLAVI BOŽJOJ I O TOME DA ON POSTOJI. I UVIJEK NOVI I NOVI DOKAZI OD NOVIH I NOVIH LJUDI U MOJEM DUHOVNOM I VJERSKOM ŽIVOTU.

Razgovarao sam s jednom dragom, starom ženom. U 88. godini je. Tako smo sjedili i razgovarali o životu. Zapravo, došao sam joj u posjetu. I uđem u kuću a ona kaže da upravo gleda misu na televiziji. Ja kažem da ću kratko pa neka nastaviti gledati. No, misa je bila pri kraju pa me ipak zamolila da malo sjednem.

I tako razgovaramo u kuhinji a ja preko njenog ramena ugledam u njezinoj dnevnoj sobi prekrasni kip DJEVICE MARIJE, nekih 40-tak centimetara visine. I upitam je da gdje je kupila taj prekrasni Djevičin kip**.**

Djevica obučena u plavu haljinu, s bijelom maramom oko

glave, malo pognuta stava i umilna pogleda. Baš mi je taj kip

nekako zračio.

A ona kaže da ga je jednom davno izvukla iz kontejnera za smeće. Da je jedna njezina susjeda praznila stan i pobacala u smeće stvari koje nije više htjela. Pa je tako bacila i taj kip. A ona je to vidjela pa je zvala tu susjedu da li bi ona mogla uzeti taj kip. Ona joj je kazala da može, da je njoj svejedno. I onda je ona sa sinom krenula u čeprkat u taj kontejner. Sin je pronašao dvije prekrasne slike, JEDNA SRCE ISUSOVO A DRUGA SRCE MARIJINO. A ONA TAJ KIP. Drugo nisu uspjeli spasiti jer je susjeda nastavila sa bacanjem smeća u taj kontejner pa su oni morali otići.

I kazala je da je mislila da uredi taj kip, na novo da ga oboji. No, najprije nije mogla nabaviti boje. Pa onda više nije ni tako dobro vidjela da može sama urediti te detalje. I tako je taj kip ostao do dan danas takav kakvoga ga je ona prije više godina izvadila iz kontejnera za smeće. PRESVETA MAJČICA ISKORISTILA JU JE DA SAČUVA TAJ SVOJ KIP DA I DALJE PRIVODI LJUDE K VJERI I MOLITVI.

A sve se to zbivalo prije više godina u Njemačkoj.

I ta mala, stara ženica nastavila je s svojom životnom pričom. Prvi muž je poginuo mlad. Bio je partijski sekretar i on nije smjela javno u crkvu ali je "po skrivečki" krstila svoju djecu u drugim župama. Pa je našla novog muža koji nikako nije htio imati djecu. Nije ni njezinu volio iz prvog njezinog braka a nije htio da s njom ima zajedničku djecu. PROTIVIO SE DIREKTNO BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA JER JE IMANJE DJECE JEDINI PRAVI SMISAO CRKVENOG BRAKA. Te je mnogo radi toga pretrpjela. I on je bi komunista i nije išao u crkvu. Kazala je da se jako mučio sa zdravljem kroz život a i umro je u mukama. NIŠTA ČUDNO.

I upitao sam je da li se barem ispovjedio u zadnjim trenucima ovozemaljskog života. Kazala je da ne zna ali da joj je sestra u bolnici rekla da je jednom bolnički župnik bio kod njega ali ga je on najurio van iz sobe.

I sve je ona to kroz život uspjela

prebroditi, sve te poteškoće. A

VIDIO SAM I ZAŠTO JE BILA

U MILOSTI BOŽJOJ. KIP

DJEVICE MARIJE U NJEZINOJ

DNEVNOJ SOBI, KOJEGA JE

SPASILA IZ SMEĆA, SVE MI

JE GOVORIO. NIŠTA MI VIŠE

NIJE TREBALA GOVORITI O

SVOJOJ VJERI I BOŽJOJ

MILOSTI.

No, još mi je za kraj ispričala jednu svoju istinitu priču koje mi je donijela i nekoliko suza u moje oči.

Prije nekoliko godina imala je moždani udar i završila u bolnici. Bila je u komi i doktori su već "digli" ruke od nje.

I kaže da je ona u svojim mislima intenzivno živjela. I ona

je mislila da joj je došao čas smrti i samo je željela obaviti

zadnju ispovijed i pričest. Molila se da nekoga dođe

svećenik da ju ispovijedi. Ali, kako nije mogla govoriti a

niti se vrlo micati, POČELA SE U SEBI MOLITI

GOSPODINU DA NEKA ON PRIMI NJEZINE MOLITVE I

NEKA JOJ OPROSTI GRIJEHE KOJE JE UČINILA,

PRIJE NEGO UMRE.

I KAŽE DA SE NAJEDANPUT NAŠLA U JEDNOM

PREKRASNOM VRTU. BIO JE OGROMNI. A U NJEMU

SE NALAZIO JEDAN VELIKI, OGROMNI ČOVJEK. BIO

JE KAO BISKUP ILI PAPA, PREKRASNO OBUČEN,

KAKO SU VEĆ ONI OBUČENI, IMAO JE NEKU

SVJETLO-LJUBIČASTU HALJINU. A ONA JE BILA KRAJ

NJEGA MALA KAO NEKO DIJETE.

A TAJ VRT, GDJE SU SE NALAZILI, SASTAJAO SE OD

PUNO GREDICA I VIDJELE SU SE SAMO TE GREDICE

I STAZICE IZMEĐU NJIH. A NA GREDICAMA JE BILA

ZASAĐENA SAMO SALATA. PA GA JE ONDA ONA

UPITALA DA ŠTO ĆE TU TOLIKO SALATE. A ON JOJ

JE REKAO DA IMA PUNO GLADNIH LJUDI.

I ON ONDA NASTAVI GOVORITI I KAŽE JOJ DA

NEKA POGLEDA KAKO SU LIJEPO UREDILI ŽUPNI

DVOR. I ON DIGNE POGLED I UKAŽU JOJ SE

PREKRASNE ZGRADE, SVE U NEKOM SVJETLU,

SVJETLU TAKO LIJEPOM KAKVOG JOŠ DO TADA NIJE

VIDJELA. SVE JE BLJEŠTALO I SJAJILO SE.

I, u tom trenutku, ona se probudi iz sna. Otvori oči, a kraj

njezinog kreveta je stajao svećenik i gledao je. Kada je otvorila

oči, on ju upita da li se hoće možda ispovjediti i pričestiti. Ona je

jadna počela kimati s glavom i htjela mu je to reći. No, radi teškog

stanja poslije moždanog udara, nije mogla reći ni riječi, samo je

nešto mumljala. Kazala je da ju je svećenik samo pogledao i rekao

joj da će se samo pomoliti i da će tako onda primiti pričest. Tako

je i bilo.

Svećenik je otišao a njoj je od toga trenutka postalo sve bolje i

počela je ozdravljati. Došla je kasnije sestra, pa doktor koji nije

mogao vjerovati da je počela ozdravljati jer ju već bio "prekrižio"

iz ovozemaljskog života.

I onda je ona prizdravila i evo je danas sa mnom u razgovoru, potpuno svjesna i zdrava, koliko joj godine dopuštaju. I sve mi je ti ispričala onako opisujući do najsitnijih detalja. Meni, s kojim je razgovarala nekoliko puta u životu. Toliko bistro, toliko radosno.

A da je zdrave duše uvjerio sam se nekoliko puta kada mi se nasmijala od srca. I ja njoj.

A ja sam samo nekoliko puta,preko njezinog ramena, pogledao kip DJEVICE MARIJE i rekao joj da ima ona svoju zaštitnicu. A DJEVICI sam zahvalio za to i zamolio je neka se moli za tu dragu ženicu.

Pa sam i ja njoj ispričao neke svoje

događaje. I SAMO SMO ZAJEDNO

KONSTATIRALI DA NAMA NE TREBA

NITKO GOVORITI O BOGU NI O

NJEGOVOM SINU NI O DJEVICI

MARIJI. MI U NJIH VJERUJEMO, ONI

SU TU S NAMA, DOKAZE SMO VIDJELI

I DOŽIVJELI.

I BILA BLAGOSLOVLJENA PRESVETA

DJEVICA MARIJA!

I BIO BLAGOSLOVLJEN NJEZIN

PRESVETI SIN, GOSPODIN ISUS KRIST!

I BIO BLAGOSLOVLJEN NJEGOV OTAC,

BOG OTAC!

I BIO BLAGOSLOVLJEN NJIHOV DUH

SVETI, TREĆI BOG TROJEDINOG

BOŽANSTVA!

BOGU SLAVA I HVALA I ČAST DJEVICI MARIJI!